

1884-10-05

þý £ ¬ » Å ¹ ³ ¾ - ± Å . ³ ²

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10244>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΑΠΙΓΓΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΥΡΙΚΗ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑ *

APIO. 32.

ΕΤΟΣ Α'.

Συνδρομὴ ὑποχρεωτικὴ ἐτοσία προπληρωτέα ἐν Κύπρῳ Σελ. 8. Ἐν τῷ ἔξωτερῳ δὲ Σελ. 12.

Άρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταγωγέουνται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ δικτυώσεις κατέχουν πάντα.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀρογῶσα τὴν “ΣΑΛΙΓΓΑ” δέον νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΙ: εἰς Λευκόσσεα.

Editor S. HOURMOUIOS LIMASSOL.

Μή πράττε ἔργα τῶν δποίων ή δημοσίευσις σοὶ προξενεῖ ἐντροπὴν, διέτι γρήγορα ή ἀργά. Θὰ φχνερώθεται.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

5. OKTOBRIOR 1884.

ΠΟΥ Μᾶς ΣΥΡΟΥΝ *ai* ΜΟΔΑΙ;

**Καὶ λοιπὸν πόθεν ἔχουν τὴν ἀργύρην
τῶν οὐκέτι μέσα;**

ἄλλου νέου, νὸς μεταγγηματισθῆ ἢ νὸς οὐφῆ κατὰ τὴν νέαν οὐδὲ οὐ.

Είνε τώρα πολὺς καιρός που μᾶς πα-
ρακλαστούν πολύ οι σύζυγοι, και μᾶς βιά-
ζουν νὰ γράψωμεν δι' αὐτῶν τὰς κατη-
ραμένας και καταστεπτικά— χαθιν-
λεγούν οι ίδιοι— μόδας, ἀλλ' ήμεις διὰ
νὰ μη δυσαρεστησωμεν τὰς ἀναγνώστραξ-
μας δὲν ἐκάμαμεν τοῦτο μέχρι τούδε.
Τώρα έμως που ἐλάβομεν τὸ δικαίωμα
νὰ εἴπωμεν ὅτι αὗτοὶ μᾶς ἐβίσαν νὰ γρά-
ψωμεν, ηναγκάσθημεν νὰ εὔχαριστήσω-
μεν και αὐτοὺς, διότι θλέπω, ὅτι πολλοὶ
ἀπὸ αὐτοὺς εἰνε πολὺ θρεπτισμένοι και φο-
βουμαι· κήπως εὑρουν τὸν πελάν των αἱ
μοδίστριαι. Λοιπὸν φίλαι ἀναγνώστρι-
αι, στρέψατε πρὸς αὐτοὺς ὅλον τὸν θυμόν
σας. Αὐτοὶ ὅφονται ἀνθ' ὧν καθ' ὑμῶν
ἔβουλεύσαντο. Ἐγὼ μίττω τὰς χειράς
και ἀφαιρῶ μετ' ἐπιμελείας πᾶσαν ἐνο-
χοποιούσαν κηλιδῶ. Εξύρετε τὴν θαυ-
ματουργὸν δύναμιν τῶν σημερινῶν σα-
πωνιών.

Αλλὰ δὲν σᾶς ἥλθε καμιάν φοράν πε-
ριεργία νὰ εἴσετασητε, νὰ μελετησητε και
νὰ διακαλύψητε πόθεν ἔχουν την αρχήν
των αὐταί κι ιαδχι, ποιος δ σκοπός των,
καὶ ποιὸν τὸ τέλος τὸ ὅποιαν προκαλοῦν;
Οσοι, θὰ μᾶς εἰπητε «ἄχι», σᾶς παρα-
καλοῦμεν νὰ μᾶς συνοδεύσητε—νοεῖών
ἔννοεῖται—εἰς τὸ διερευνητικὸν τούτο
ταξιδίον ἐσαι δὲ θὰ μίς εἰπητε «νχι»,
σᾶς συνιστῶμεν νὰ μᾶς κάμητε τὴν συ-
δρομήν νὰ ίδητε τοιλάχιστον ἀν τὶ ἔξ-
γρμενον τῶν ἐρευνῶν μας; θὰ ἡνε σύμφω-
νεν πρὸς δ, τι ψυμεις ἀνεκαλψάτε.

Καὶ λοιπὸν πόθεν ἔχουν τὴν ἀργήν
τῶν κι μόδη;

Πλουσίᾳ τις Δεσποινή ή Δεσποιώς
ἐπιβιμούσκα νὰ φαίνηται παντοῦ κι πάν-
τος, ὅτι ὑπερέγει κατὰ πολὺ τῶν ἄλλων,
πως δύναται νὰ κατασθίωσῃ τούτο; ἀ-
ναγκη να υπαρκῇ καποῖα σιαφορά εἰς τὰ
φόρεματα· αὐλη θεραπεία δὲν υπάρχει
προσθέτει λοιπὸν ἐξα κόμπον ἐκεῖ, μίαν
πτυχὴν ἐδώ καὶ κατορθοῦται κακά τὸ
πρᾶγμα.

Ίδιατροπός τις Δεσποσύνη ἡ Δεσποινίς
μη ἀρεσκομένη σήμερον εἰς τὰ θερινά,
οὐδὲ αὔριον εἰς τὰ σημερινά, ἐπιγοεῖ καὶ
ἐκάστην ρυθματα καὶ τρόπους εἰς τὰ
φορέματα διὰ νὰ εὐχριστήῃ τὴν ιδιο-
τροπίαν της.

"Αλλη τις Δεσποινή ή Δεσποινίς εί-
στερημένη φυσικώς του Ηέιου της ώραιό-
τητος καὶ τῆς καλλονῆς δώρου, προσπα-
θεῖ τεχνηέντως εἰ μῆγα καλύψῃ, τούλα-
χιστον νὰ ἐλαττώσῃ ἀρκετὰ τὴν δυσ-
μορφίαν διὰ γαρίεντος καὶ κομψοῦ φορέ-
ματος, ὅγνοουσα ὅτι διὰ τῆς ἀντιθέσεως
ταῦτης τὸ ἀντίθετον προσκαλεῖται.

Ίδοις λοιπὸν τοὺς γονεῖς τῆς μάδης.
Ο πλοῦτος, ἡ ίδιοτρο-
πία καὶ ἡ ἀσχημότη-
τρεὶς αὐτῷ. Εξοχότητες γεννούν καθ' έ-
κάστην νέα σχήματα φορεμάτων, νέας
προσθήκης, νέας κοσμήματα, νέας καπελ-
λίνης· καὶ ἐπειδὴ δὲν ἀξίζει ἡ μία νὰ φο-
ρῇ νέους εἰδῶν καπελλίνων καὶ
νέας μόδας φόρεμα, καὶ ήταν
λη νὰ φορῇ παλαιάς μόδας,
τράκ! γαλατικα καὶ ξερράψιμον τοῦ το-
λαιοῦ σφρέματος. ἂν γίνηται ἡ ἀνοσή-

ἀλλοι νέους, νά μεταχυγματισθή ἢ νά
ρχφη κατὰ τὴν νέαν μόδαν.
Ἐντὸς λοιπὸν 15 τὸ πολὺ ἡμερῶν ἡ με-
ταχυρφωσίς γίνεται γενική· τούτο ἐμως
διυτικοεστὶ πολὺ ταῦς τρεῖς πρώτους γο-
νεῖς τῆς μητὸς διότι γίνονται μεταξύ των
ἐκ θερματος ίσαι μὲ τὰς ἄλλους πάλιν
καὶ ἐπειδὴ δι πλούτος ως εἰπομεν
δέον νά φαίνηται, ἵνα οὐτροπια
πρέπει νά σεικρίνηται καὶ ἡ ἀσύημη ή α
ἀναγκη νά καλύπτηται, ἐντὸς ἀλλων 15
τὸ πολὺ ἡμερῶν, νά πάλιν νέα συγματα,
νέους τρόπους, νέας μόδας· πρὸς τὰς ο-
ποικς ἀναγκη πάλιν νά συμμορφωθῶσιν
αἱ ἄλλαι, διότι ἔτσι εὔκολα εὔκολα εἰς
ἐκείνας ποι τὰς πρωτοεψευρίσκουν δέν
πρέπει νά χαρίζωνται, καὶ τοιουτοτρέπως
δίδει κύκλου τὸ πρᾶγμα.

Εἰδομεν λοιπὸν δτι δ πλοῦτος, ἡ ιδιοτ-
τεροπίκια καὶ ἡ ἀσυγμία διδουν τὴν πρώτην
ἀφορμὴν εἰς τὰς μόδας πρόσθιες δ' ἀκό-
μη καὶ τὰς μοδίστρας, διότι καὶ αἵτι-
ανάγκη νὰ ἔργωσανται· καὶ δὲ γον κατ'
δὲ γον πιστεύω να καταντήσωμεν καὶ
ἡμεῖς ως αἱ Γερμανίδες—νομίζω—ποὺ
τὸ κατέφεραν αἱ μοδίστραι εἰς ἀτως νὰ
βρῆλλουν καὶ ἀληθιναῖς κοικκουρθάτες πά-
νω 'ς τὴν κεφαλὴν. Ἀλλὰ καὶ τὸν σκο-
πὸν τῶν μοσῶν τὸ, ἐκαταλαβθεῖν· δτι
δηλ. εἰνε νὰ ἐπιδεικνύῃται δ πλοῦτος, νὰ
εὔχριστηται ἡ ιδιοτεροπία καὶ νὰ ἐλατ-
τώνηται ἡ ἀσυγμία. Δὲν τολμῶμεν νὰ
εἴπωμεν δτι αἱ μόδαι εἰνε καὶ ἐπινοήσ-
τα φιλαρεσκείχ, διότι αὕτη μέγιστον ἐ-
λαττωμαχ οὔτα, πόρων ἀπέχει πάτης Κυ-
πρίας Δεσποινίδος ἡ Δεσποινή. Ἐσμεν
νπερθεβάνοις σις πορτο

Ποιον τὸ τέλος τὸ ὅποιον κι μόδαι
προκαλοῦν;

Καὶ εἶνε ἀνάγκη ἀρά γε φιλοσοφίας
εἰς τοῦτο; Ὁ πλοῦστος ἀπὸ τὸ
δεῖχθου δείγμου θὰ δείξῃ πολὺ διρήγρα
τὰ δίντια του, καὶ τὰ δικά του καὶ τῶν
κυρίων καὶ χυριῶν του. Ή ιδο -
τροπία εὐχαριστήθου εὐχαριστήθου,
θὰ ἀπολαύσῃ ἐπὶ τέλους τὴν μεγαλειτέ-
ραν τῶν εὐχαριστήσεών, τὸ νὰ εὐχαρι-
στήται δηλονότι ἔκομσα ἄκουσα εἰς τὰ
μπαλλωιένα φορέματα. Ή ἀσχη -
μένα καλύφθου καλύψου θὰ καλυφθῇ
ἐντὸς ὅλιγου δι' ἀκαλύπτων ᾧ
φύλλων Εὔχαλύπτου ἀροῦ τὰ τῆς συκῆς
εἶνε μισητὰ εἰς τὰν Θεόν.

"Ωστε αἱ τρεῖς σύνται ἐξοχότητες μυ-
στικὰ μυστικὰ θὰ στήσωσι τρεῖς μεγα-
λοπρεπεῖς ἀψίδας διὰ τὰς κατόπιν ἐρ-
χομένας Μεγαλειότητας τὴν Πτωχείαν,
τὴν "Σύνδειχν καὶ τὴν Γυμνότηταν καὶ τό-
τε ἐπειδὴ αἱ μόδαι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ
λείψουν, θὰ ἐφευρίσκωνται πλέον μόδαι
οἰκονομίας καὶ λιτότητος· ἐποχὴν τὴν
δποίαν κινδυνεύει τις νὰ ἐπιθυμῇ.

Συμφωνεῖτε λοιπὸν φίλαι ἀναγνώστριαι μὲ τὰς ἰδέας μου αὐτὰς; ἐὰν μὲ πῆγε «όχι» δὲν θὰ παραχεινεύθω διότι εἶναι «μόδα» ἐν δικαιοσύνῃ πηγεῖτε «ναι» θὰ ἀναπέμψω τῷ Θεῷ αἵνους εὐχαριστίας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Θὰ ξευρετε δέσμια δι την Ἀιγυπτιος χρω-
ττει εις ὑμοιογουόχους; και δι το ωρισμέ-
νον και ἀποφασισμένον ἡπο τας Δυνάμεις νὰ
πληρόνωνται τακτικὰ οι τόκοι ἡπο τα είσο-
δηματα της Αιγύπτιου. Σήμερον η Αιγυ-
πτιακή Κυβερνησις κατὰ συμβουλὴν της
Ἀγγλίας ἐσταμάτησε τὰ πληρωμὰς αὐτὰς,
και διὰ τοῦτο διεμαρτυρήθηται ἐναντίον
της Ἀγγλίας και της Αιγ. Κυβερνήσεως αἱ
Δυνάμεις Γερμανία, Αὐστρία, Ρωσία, Γαλλία
και η Ἰταλία, ἀλλ' ὅχι μὲ τὴν ὄρεξιν της,
και ἀνεφέρθηται και οι ὑμοιογουόχοι εἰς τὰ
μικτὰ διεκαστήρια ἐναντίον τῶν Ὑπουργῶν
της Αιγ. Κυβερνήσεως. Η Ἀγγλία ἀπαν-
τᾶ και λέγει διτι, δὲν δύναται η Αιγ. Κυ-
βερνησις νὰ πληρώσῃ τόκους και χρέη εἰς
τοὺς ὑμοιογουόχους, και να καθιστεῷ τοὺς
μισθίους εἰς τοὺς ὑπαλλήλους της. Τὸ μέ-
τρον τοῦτο εἶναι— λέγει— προσωρινὸν· λάβετε
ὅληγην ὑπομονὴν και θὰ δῆτε διτι τὰ οίκο
νομικὰ σχέδια μας θὰ τὰς ἀρέσουν. Ὑπο
μονὴν λοιπὸν Δυνάμεις. Ὑπομονὴν ὑμοιο-
γουόχοι γὰ στηθῇ η Ἐγγλεζικη μηχανή και
τότε νὰ δῆτε πως θὰ τρέχη και ποῦ θὰ
τρέχη ο χουσός.

— Ο Ἀγγλος συνταγματάρχης Στίουαρτ
καὶ ὁ Γάλλος πρόερος εἰς Χαροπούμ ἤταν
εἰς Βατόρι καὶ ἐπλεόν τὸν Νείλον πλητσίον

ὅμως τῷ πέμπτῳ καταρρίκεται ἐκάθησε τὸ
Εαπορέκι του. Εκεὶ τότε παρουσιάσθη
ἔνας Σέγχος καὶ τοὺς ὑπεριέθη νὰ τοὺς ὁδη-
γήσῃ διὰ ξηρᾶς εἰς τὴν Μεράβαν· ἀφοῦ ἐ-
πιργώγησαν ὅμως ὀλίγουν, ὁ Σέγχος συνεννοη-
μένος μὲ ἀρκετοὺς βεδουΐνους κατέσυρξε καὶ
κύτοις καὶ τὴν συνοδείαν του.

— Πρὸς τὸ βόρειον μέρος τῆς Ἀλεξανδρείας τετταράκοντα υἱῶν μακρὸν ἐφάνη στόλος Γκλλικός ἐκ δέκα θωρηκτῶν καὶ ἑκατὸν πολεμικῶν γυμνάσιων.

— Ἡ Αὐτοκρατορία καὶ ὁ Θωμακόν τόπος]
θαλασσῆς “Αρχάδιον” ἐδιωρθώθη καὶ
ἔξηλθε τῷ δεξαμενῷ τῇ; Κωνσταντίου
πόλεως ἐν αἷς ἐδιωρθώνετο.

— ‘Ο ‘Αλέξανδρος Αύτοκρ. τῆς Ρωσίας στέλλει τὸ μεγαλείτερον Ρωσικὸν παράστημα εἰς τὸν Σουλτάνον καὶ ὁ Σουλτάνος στέλλει εἰς τὸν ‘Αλέξανδρον τὸ μεγαλείτερον Γουρκικόν. Κακὸ μάχει νὰ μὴ πεζή τὴν ἀγάπην τῶν.

ΕΓΧΩΡΙΑ.

— Εἰς τὸν Ἀγ. Τύρωνα, χωρίον ἀπέλον
δύο περίπου μίλια τῆς Αεμητσοῦ, γυνή τις
χριστικὴ ἐγέννησε τρία παιδία· δύο θηλού-
κὰ καὶ ἓν ἄρσενικόν. Μέχρι τῆς στιγμῆς
ταύτης ἔχουσι καλῶς καὶ ἡ μήτηρ καὶ τὰ
τέκνα.

— Εἰς τὸ γωρίαν. "Αρτας προσελήφθη δι
δατικόλος ἵεκινωτας ὁ Καζ. Χριστοδούλος
Πηπαδόπουλος τελειοδίδακτος τῆς Σχολῆς
τῶν Ἱεροτολύμων. Συγχαίρομεν τοῖς Ἀρ
σίοις ἐπὶ τῇ ἐπιτυχεστάτῃ ἐκλογῇ των.

—Τὴν 2)ην ισταχμένου (προτεχῆ Δευτέρων] θὲ προταθῶσιν ἐν Λεψητσῷ οἱ ὑποψήφιοι διά τὴν ώς ἐκ τῆς παρακιτήσεως τοῦ Κου. Δ. Χ''. Πχύλου χηρεύουσαν θέσιν τοῦ Νομοθετικοῦ. Ἀγνεῦσιν τίνε; θὲ ὡσιν οἱ ὑποψήφιοι. Ἐνώ μόνον γνωρίζομεν μέχρι τοῦδε τὸν Κου. I. Δ. Καρεμφ. λάκκην Δικηγόρον ὃν καὶ θεωροῦμεν ώς λίκην κατέλληλον.

— Ἀκατχνόητον μῆς φαίνεται τὸ νὰ θεω
ρηθῇ ὁ Πρωτοπαπᾶς ἀπὸ Πύρ
γοντῆς Τυλληριᾶς ως κατάλλη
λος ἐπιστάτης ἐπὶ τοῦ ἐκείκτιζομένου Σχολεί
ου τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Κυπριακῆς ἀδελφό^{τητος}! Παρηγορούμεθα τέλος πάντων νὰ
πιστεύωμεν ὅτι ὑπηρόχον καταλλήλοτεροι αἱ
τοῦ, ἀπορίας δὲ ἄξιον πῶς δὲν ὠδηγήθη
ὑφ' ὧν ἔδει ἡ Κυπρῷ. ἀδελφότης περὶ^{τόύτου}! ‘Ορηθεὶς πρωτοπαπᾶς καὶ δύο
ἄλλοι προεστώτες, μὲν συμπάθειο, διὸ νὰ φέ
ουν μέγον εἰς τὸ γυμνίου τῶν τὰς ἔπτην...’

γροτια τὰς σταλείταις; πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ
Σχολείου ἔλαθον διὰ τὸν κόπον των ἐπτὰ
μετζίδια ἔξοδευον δὲ τὰς ἐπτὰ χιλιόδας
καὶ κτίζουν μόνον τέσσαρος ἔηροις τοίχους
καὶ ἔπτης τοῦ ὅτι ἀπικετοῦν καὶ δύο γιλιάδ.

γρότια, ὅτι ἐξώθενται περισσότεροι, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐλαγχίσκων καὶ δι' ἔχυτοὺς γεννᾶται οὐ μισθίουν καὶ τροφής α.λ. ὁ προτεχτὸς χει μὲν θὰ ἐξαλείψῃ καὶ τὸ ἔχον τῶν τοίχων τοὺς ὄποιούς εἰσεταῖ. Μῆνε ἀρχή γε ταῦτα πάντα γνωστὰ εἰς τὴν Κύπρο. ἀδελφότητα, ἢ θὰ ταράξωμεν κανενὸς τὴν χολὴν διότι τὰ συλπίζομεν;

—Διὰ τοῦ τελευταίου Ἀγγλικοῦ ἀτμού πλοίου ἀφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁ ἀξιότιμος Δήμαρχος τῆς πόλεως ἡμῶν Κηφ. Χρ. Καρύδης, ἐπὶ τρεῖς περίπου μῆνας ἀπουσιάζων, ἐπιτεκμέθεις διαφόρους πόλεις τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ Λονδίνου.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμνάρια

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἀπιστχ τὸ γομ. Γρ.190—200
Κρασία συνήθη „ 170—185

Рахн 19 ёхт. и онá 2. ккн 10,
—2 ккн 15.

Χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας γρ. 82—
83 τὸ γαλεπικὸν καντάρι.

Λευκωσίας (λίρα Αγγλ. Γρ. 182.)		
άστεος τὸ καιλὸν (22 δικ.)	Γρ. 20—22.	
ἡ κριθή	[16 δικ.]	10—11.
τὸ ρέβι	„ „ „	18—20
ἀλευρι ἐντόπιον	ἡ δικὰ	50—52 παράδ.
τὸ κρέας	ἡ δικὰ γρ.	8—9.

ФУРДАН МІГДАН.

Τὴν προχθὲς Κυριακὴν (23) Ἀγγλοι
καὶ Μαλτέζοι κατεπλημμύρησαν τὴν Δε-
μησόρου. Πρὸς τὸ ἑσπέρας τρεῖς ἀπὸ
αὐτοὺς ἡθέλησαν νὰ γρονθοκοπεθῶσιν
ἐνώπιον τῆς Ἀστυνομίας· οἱ ἀστυνομι-
κοὶ ὑπάλληλοι καὶ ζωτιέδε-, φιλανθρω-
ποι εἰς ἄκρον, ἐθεώρησαν θεάρεστον πρᾶγ-
μα νὰ μέσην 'μβούν 'σ τὴν μέσην νὰ τοὺς γω-
ρίσουν· μάλιστα "Ἀγγλοι οἱ σκληροὶ ποι-
χιπχρίζουν ἀπὸ φιλανθρωπικὰ ἔργα;
στράπτουν μιάν γρονθὺκαν τοῦ ἐνδές μέσο'
'σ τὰ δόντια ὀλιγοθήμητε ποῦ τὰ γέλοια;
πτυποῦν γῦρον τῶν χεριῶν των (διότι ἦτο
διὰ τειχάρων ἵππων δύναμιν ὁ ἀτμὸς
πούχα μέσα των) φέγγουν μιάν ἀλλην
ἄλλους 'σ τὸ πλευρὸν ἥρθη 'σ τὴν στιγμὴν
ὑπὸ τεσσάρων. Ἐπι τέλους μετὰ πολ-
λῶν ὡρῶν ἀγωνίαν κατώρθωσαν οἱ 15
νὰ συλλάβωταιν ἐν τὸν ὅποιον μετ' ὀλί-
γον παρέδωκαν εἰς τὸ πλοίον.

Πρωτοφανῆς τρόπος
κλοπῆς. Προθέτεινας χωρικὸς ἔ-
φερε καὶ ἐπώλησεν εἰς ἓνα κασάπην ἐν
πρόβατον· ὁ κασάπης ἐπλήρωσε τὸν χω-
ρικὸν, ἐπειδὴ δύμως του ἔδωσε νομίσματα
τὰ δποῖα δ χωρικὸς καλῶς δὲν ἐγγάρω-

ρίζεν, ἡθέλησεν οὗτος νὰ πληροφορηθῇ ἐν ἐπληρώθῃ σωστά, καὶ τὰ ἔδωσεν δλιχεῖς ἔνα Ἀρμένην καὶ τὸν ἡρώτησε νὰ τοῦ πῆ πόσα εἰνε. Ὁ Ἰρμένης ἀροῦ τὰ παρετήρησε τοῦ εἰπεν δὲ τὸν σωστὰ καὶ ἐτάνυσε τὴν εἰρήνην τοῦ νὰ τοῦ τὰ δώσῃ σκύψας συγχρόνως καὶ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸ ἔργον του ἥρθάνη ὁ Ἀρμένης τὴν ἄλλην χεῖρα κάτωθεν τῆς δικῆς του ἀφήκειν ἐντὸς ἐκείνης τὰ γράσια καὶ ἐξηκολούθει τὸ ἔργον του. Μετά τινα ὥραν ὁ χωρικὸς τοῦ λέγει—εἶνε σωστὰ τὰ γράσια;—εἶνε σωστά.—δῶσέ μον τα—τοῦ τὰ ἔδωσα τώρα;—μον τὰ ἔδωσες τώρα; μᾶς περιπτίζεις Κύριε;—δέ τοι ἀδελφέ δὲν τὰ ἔβαλα τώρα 'ς τὸ χέρι σου;—Δὲν ἔχω σιδὸς χράπαρι. Καὶ ὅμως πραγματικῶς ὁ Ἀρμένης ἔπειτα τὰ γράσια, ἐνῷ ἀπὸ τὴν ἄλλην πραγματικῶς ὁ χωρικὸς δὲν τὰ ἔλαβε· τί τρέχει λοιπόν; “Οταν ὁ Ἀρμένης ἔξετεινε τὴν χείρα σκύψας εἰς τὸ ἔργον του, ὁ χωρικὸς δὲν ἐπρόσεξεν· ἐτάνυσε λοιπὸν ἄλλος τὴν χείρα τὰ ἔλαβε 'ς ἐπῆγε 'ς τὴν δουλειῶν του διὰ νὰ δῃ ράινεται καὶ 'κείνος ἀνήνε σωστά, ἀλλ' ἔως τώρα δὲν ηὔδοκησε νὰ παρουσιασθῇ νὰ δεῖξει στοῦ.

“Ηρχισαν πλέον καὶ οἱ δικοὶ μας νὰ μιμώνται τὴν εὐγένειαν τῶν ξένων. Πρὸ 4—5 ἡμερῶν τὴν νύκτα εἰς τὰς 9 ἔχουσαν ἀπὸ παράθυρον ἐνὸς σπητιού ἐντὸς τοῦ δρόμου σάπια κατουρήματα καὶ ὄλιγον ἐλειψε νὰ κάμουν πάτιαν ἐν τὸν ὅποιος ἐπέρνα 'πὸ κάτω. Βρὲ ἀδελφέ δὲν ἦλπιζε νὰ ὑπάργη τόση χονδροκεφαλιὰ καὶ μάλιστα μέσα εἰς τὰς πόλεις νὰ περιμένουν νὰ δοῦν ὀλόκληρον τὸ ὄνομά των διὰ νὰ καταλάβουν δὲ εἶνε κακογένεια αὐτῆς ποὺ κάμνουν! Θέλουν καὶ καλὰ νὰ τιμήσουν τὸ φύλλον μης μὲ τὸ εὐγενικόν τους ὄνομα, ἐνῷ ἡμεῖς ἀποτρεφόμεθα τὴν τοιαύτην τιμήν.

Φίλε Σαλπιγκτά (Λεμνησσός 30 Σεπτ.)

Συστήσατε παρακαλούμεν εἰς τινά μάρμαρην τῆς πόλεως μας νὰ πάγιη ἀπὸ τὸ νὰ κατηγορῇ καὶ νὰ ἀποκαλῇ πρόστιχος τὰς γυναικας διας δὲν τὴν παίρνουν εἰς τὴν γένναν των, διότι τοῦτο, λαμβάνομεν τὴν τολμην νὰ τῆς τὸ εἶπωμεν, εἶνε κακογένεια. Ὁφελει νὰ ἔνε εὐχαριστημένη μὲ δικας γεννᾶ, διότι δοκιμένε τὴν ζητοῦν ἔγουν λόγους, τοὺς ὅποιους, διὰ τὸ καλόν της, μὲ μὴ τὰς ἀναγκαση νὰ ἀναπτυξον. Τοσαῦτα πρὸς τὸ παρόν διατελούμεν δὲ κτλ. (ἐπονται τρεις ύπογραφα).

Κύριον Δημοιρχείον! Νὰ ληφθῇ πρό-

νοια διότι νὶ αύμαξηλάται ἐμπατίθησαν τόσον ποὺ δὲν γαπαρίζουν καθόλου ἀντέχοντες πλακώτως πανένα· νὰ ἀπαγορευθῇ αὐτηρῶς τὸ τρέξιμον καὶ ἡ λρῆσις διὰ τὰς ἀμάξις ἀγρίων βοῶν· προγέθει δύο ἄγριοι ταύροι ἔτυρον μετὰ τῆς μεγαλειτέρας διαμάξης ἐν μέσω τῆς πόλεως ἀμάξιν λωρίς νὰ δυνηθῇ ὁ αύμαξηλάτης νὰ τοὺς σταματήσῃ ἔως οὖ εἰτύπησε σφοδρῶς· νὰ ἀμάξι ἐπὶ τῆς γωνίας μαγκάζειου καὶ οὕτως ἐκρατήθησαν. Ὁλόκληρον τὸ Ιωλκάκι ἔγενεν ἀνάστατον ἀπὸ τὸν θέρυβον καὶ τὰς φωνὰς μήπως πλακώσῃ ἡ ἀμάξη κανέν παιδί. “Ἐλεος πλέον προτοῦ νὰ συμβῇ πάλιν κανέν ἀπευκταῖον. Ἐφιστώμεν δὲ τὴν προσοχήν σας καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ «See Lane» εἰς τὴν ὁποία τὸ πεζοδρόμιον εἰς ἔν μέρος ἐ αμήλωτε, καὶ ἐπειδὴ ἔχει λάκκον ἐκεῖ, πιστεύω δὲν θὰ καθήσῃ ἔξαφνα, καὶ θάχωμεν ἀνάγκην ἐπειτα ἀπὸ 8—10 ὀλίχδας σαποῦνι νὰ καθαρίσωμεν ἐκείνον ἢ ἐκείνους ποὺ θὰ βρύση ἡ τύχη των.

Φίλε Σαλπιγκτά (ἐδώθεν)

Δέν μου λέγεις τί ἔπαθαν τὴν νύκτα τῆς Ἐκλείψεως οἱ Καθολικαῖται καὶ ἐκτύπων ταῖς καμπάνες καὶ μᾶς ἔκαμαν κ' ἐπετάχθημεν ὅλοι ἔξω νομίζοντες δὲτι ἔγεινε πυρκαϊά· νὰ μᾶς ἐπάτησαν κλέπται [πράγμα σπανιον] ἢ τέλος, δὲτι τὰ βαπτόρια ἡργισαν καμμιάν νκυμαγέαν μὲ ἄλλα βαπτορία; Μηπως θὰ αρχίσωμεν πιλέον νὰ μιμούμεθα (μιμώμεθα θὲς ἀγράμματε) τοὺς Τούρκους οἱ ὄποιοι κτυποῦν τὰ σαάνια καὶ τὰ γδιά· καὶ ταῖς μαγείρισσαῖς ἔταν γίνη ταὶ ἔκλειψις; “Αμε γύρευε”.

‘Απ. Σ. Καλλιτέραν ἀπάντησιν “δὲν ἔχω εἰμὴ νὰ σου ποὺ τὸ ὄνομά σου” “Αμε γύρευε”· μήπως ἐγὼ ἐσυμφώνησα νὰ σου λύω τὰς ἀπορίας σου; ‘Αλλ' ἐπειδὴ πιθανὸν νὰ μ' ἐρωτᾷς διὲ νὰ δῆς ἀν τὸ ξεύρω καὶ τοῦτο, μάθε δὲτι ταῖς καὶ μπάνιας ταῖς ἔκτύπησεν ἐν ταῖς ζαπτίες ὁ ὅποιος ἐφύλαττεν ἐκεὶ πληησίον μὲ τὸ ἐνα χέρι τὴν μαλάν καὶ μὲ τὸ ἄλλο τὴν ἄλλην τὶ ἀμφιβάλλεις; “Αμε γύρευε λοιπὸν.

Νάτα! δεν τῶξευτα ἐγώ; Αἱ δύο σύζυγοι αἱ ἔνα σύζυγον σκούσαι Ἐκκλησιαστικῇ ἀδείᾳ [ἴσκει εἰς τὸ Ὁμοδος· ἐνθυμεῖσθε βέβαιων]. θὰ φαγωθοῦν ποὺ κοιμάται. ‘Η εἰρηνικὴ συμβίωσίς των ἐβάσταξεν ἀπὸ τὸ πρωτ' ἔως τὸ ἐσπέρχεις. (καὶ τοῦτο πολὺ) Εἶνε ὅμως εὔκολον πιστεύω νὰ διορθωθῇ τὸ πράγμα. “Οπως ἔμειναν σύχρωνοι οἱ δύο πρῶτα καὶ ἐχωρίσθησαν διὰ νὰ συζευχθῇ μὲ ἄλλην ὁ σύζυγος, τοιουτοτρόπως τὸ νέον ἀνδρό-

γνων αἱς μείνη σύμφωνον ν' ἀπαλλαγῇ τῆς πρώτης συζύγου. ‘Αλλὰ τίς θὰ υπογράψῃ τὸ ἀπαλλαγὴ τῆς πρώτης σκούρον τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ἐ σύζυγος εἶνε πλούσιος καὶ διορθώνεται εύγολα.

Λευκωσία 8 Σεπτ. 84.

Φίλε Συντάκτα!

Γράφοντες ἐν τῇ τοῦ προπαρελθόντος φύλλου τῆς «Σάλπιγγος» ἡμετέρᾳ διατριβῇ περὶ τοὺς Παρθεναγωγείου τῆς ἡμετέρας πόλεως οὐδόλως ὑπανιττόμεθα τὴν κυρίκην Πολύμνιαν Φυσεντζίδου ἥτις διολογούμενως πάνυ ἀλριβῶς ἐξεπλήρωσε τὴν έκπτησην καθῆλον. Αἱ μαθήτριαι κατῆσης σχετικῶς ἐφάνησαν πραγματικῶς πολὺ ἀνώτεραι τῶν τῆς ἄλλης τάξεως. Λύπούμεθα δ' ἀληθῶς ἐὰν καὶ ἐπὶ μόνην στιγμὴν ἐσκέφθη δὲτι ἡν δυνατὸν νὰ μειώσωμεν τὴν ἀξίαν αὐτῆς καὶ νὰ φανῶμεν τοσούτῳ διχάριστοι ὡστε νὰ μὴ ἀναγνωρίσωμεν τοὺς ἀτρύτους κόπους οὓς κατέβαλε καὶ καταβάλλει πρὸς μόρφωσιν τῆς κορκσιακῆς νεολαίας.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΟΛΥΤΙΜΟΙ.

Θέλεις νὰ γίνης πλούσιος; Φυλαττε τὰ χρήματα σου καὶ καυστηρίασον την τυνήδεισίν σου.

Θέλεις νὰ γίνης σοφός; Τρώγε, κοιμοῦ καὶ σίγα.

Θέλεις νὰ γίνης αξιοσέβαστος; Δέγε «μάλιστα» εἰς δι ακύρεις καὶ χωρίς νὰ ξεύρης περὶ τίνος πρόκειται.

Θέλεις νὰ ήσαι πτωχός; “Εσο τίμος καὶ ειλικρινής.

Θέλεις νὰ δονομασθῇς συκοφάντης; “Εκδοτον ἐφιμερίδα καὶ λέγε τὴν ἀληθειαν.

Θέλεις νὰ ἀγαπᾶς; ὑπὸ πάντων; Κράτει θυμικόν καὶ θυμιλίζε πάντας ἐμπρός, πίσω, δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ πάντας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Συνιστάται τῷ δημοσίῳ τὸ ἐν Λάρνακα παρὰ τὴν Οθωμανικὴν Τράπεζην Εενδοχείσιον διευθυνδύμενον διό τοῦ Κ. Ν. I. Μαυρῆ, λόγω καθαριότητος καὶ συγχεταρισμού τιμῶν.

Φίλε Σαλπιγκτά!

Κύριοι Σύμβουλοι τοῦ Ἰδαρέ καὶ Ἐπόπται τῆς! δεκάτης! φχίνεται ὅτι δὲν δικάζετε τὸ Βίκυγγέλιον· καὶ ἂν τὸ δικαίοντες δὲν θὰ σᾶς ἀφήσει πολὺν νοῦν ὁ ζῆλος τῆς ὑπηρεσίας σας διὰ νὰ ἐνθυμήσει τὸ Σωτήριον ἐκεῖνο λόγιον “Ο σὺ μισεῖς ἔτέρῳ μὴ ποιήσῃς”. Η ἑκτίμησις τὴν ἀποίκιαν ἐκάμετε εἰς τὰ προϊόντα διὰ τὸν φόρον τῆς δεκάτης εἶναι καταστρεπτική διὰ τὸν τριεδυτικούσμενον γεωργόν· καὶ μέλιστα, ἑκτὸς τοῦ ὅτι «ἄγρον ἡγοράτε» διὰ τὰς ἐν τῷ ἔωτερι κῶν τιμᾶς, αἵτινες οὐδεμίαν ἀναλογίαν ἔχουν μὲ ἐκείνας ἃς ἀπαιτεῖτε, καὶ καθίσταται ἀναγκαῖαν νὰ πωλήσῃ σχεδὸν ὅλον τὸ ποσὸν τῶν προϊόντων του ὁ χωρικὸς διὸ. νὰ ἐτοιμάσῃ τὸ ισάξιον τῆς δεκάτης, ἑκτὸς τοῦ ὅτι ζεύγη θεῶν ἡγοράσατε “πέντε” [πάρ’ τε καὶ δέν αὖ θέλετε] διὰ τὰς ἀποστάσεις τῶν διαφόρων χωρίων ἀπὸ τὰς πόλεις εἰς ἃς πωληθῇ τὸ γέννημα διὰ νὰ ἀφαιρηθεῖ τὸ ἀγώγιον, ἑκτὸς τοῦ ὅτι δὲν λαμβάνητε ὑπ’ ὅψιν τὰς διαφόρους ποιοτήτας τῶν γεννημάτων καὶ μέσ’ ἓνα καθουρδιστήριο καθοιρδεῖτε ὅλους, ἑκτὸς τοῦ ὅτι οὐδέποτε σκέπτετε διὰ ὁ γεωργὸς θγάλει καὶ κονδυλεῖς εἰς δεῖς εἴναι ποσὸν, τὸ ὅποιον ἀναγκάζετε μὲ τὰς ἐπιταγάς σας νὰ σᾶς πληρώσῃ εἰς τὴν ἴδιαν τιμὴν τοῦ καθαίσου πράγματος, ἑκτὸς λέγω δὲν τούτων τῶν προνοιῶν τὰς ἐποίεις—μηδὲ κακὸν—λαμβάνετε, νὰ καὶ μὲ αὐτὸν Ἔφεσιν ἐν μέρους τοῦ Ἐπόπτου τῆς Δεκάτης χάριν τῶν συμφερόντων τῆς Κιβερνήσεως, ὅτι ἡ τιμὴ ὥρισθη μικρά. Χάριν τοῦ ἄντελοῦς ἐνταφιασμοῦ τοῦ διδόντος βρῶσιν ὑμῖν τοῖς . . . γεωργοῦ, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ποτὸν;

“Δεῦτε τελευταῖον, ἀπασμὸν, δῶμεν τὴν πτωχὴν γεωργίαν, ἐν θρηνώδια πολλῇ, αὐτὴν γὰρ ἐξέλιπεν ἐπιταγὴν Ἰδαρέ· καὶ πρὸς τὰ φόνον ἐπείγεται, σύρουσα κατόπιν, ζῶσ, κτήνη, πρόβατα καὶ ὀφρυμένους ὄμοιού. Ποῦ νῦν Εὐρωπαῖοι καὶ Τούρκοι τρέξατε ἀμέσως; οἱ τὴν Κύπρον γὰρ νὰ μάθετε πῶς κτίζεται Η αράδεισος”.

“Ἄλλο κακὸν. Ο γεωργὸς ἐπειδὴ δὲν δύναται μέχρι αὐτὸν· Νοεμβρίου νὰ πληρώσῃ τοὺς φόρους τῆς δεκάτης, ὑποκύπτει εἰς πρωτάκουστον φόρον 10 τοῖς ο ὁ καὶ κατόπιν εἰς κατάχειτην παντὸς ὅτε ἔχει· ὅλη δὲν πράττει παράνομος ἡ Κυβέρνησις νὰ λαμβάνῃ τόκον 10 τοῖς ο ὁ ἐνῷ ἡ Ἐπιταγὴ διὰ τοὺς ἄλλους δρεῖται τὸν νόμιμον τόκον 9 τοῖς ο ὁ;

Μακρὰν λοιπὸν μακρὰν τὸ “Ο σὺ μισεῖς ἔτέρῳ μὴ ποιήσῃς,” καὶ κοντὰ πολὺ κοντὰ τὸ “τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα δι’ ἐμὲ τὸν Κυβερνῶντα”.

Ἐκ Λάρνακος.

Νέφος.

Ἐκ Λαπίθου 8, 86ρίου 84

Κύριε Συντάκτε τῆς Σάλπιγγος.

Μετὰ μεγίστης ὄντως χαρᾶς ἀναγγέλλο μεν ὑμῖν ὅτι καὶ ἡ ἐνταχθεῖσα Δημοτικὴ Σχολὴ ἡρέστοι λειτουργοῦσα σισίων· διευθυνμένη ὅποι δύο νεκρῶν ἀλλ’ ἡ θεραπεία διέκπειλων τε λειοφορίτων τῆς· ἐν Δευκανίᾳ Ἐλλ. Σχολῆς, τοῦ Κ. Πολυκάρπου Γαβριηλίδου ἐκ Μόρφου καὶ τοῦ Κ. Γεωργίου Κ. Παυλίδου ἐκ Λευκωσίας. Οἱ διδάσκαλοι οὕτου καίτοι πρωτόπειροι, μετ’ ἀνάμπτου ὄμοιως ζήλου τὸ ἀνατεθέν αὐτοῖς ὑψηλὸν ἐπάγγελμα ἔκπλουσιν, ἀγλαὰ δὲ καὶ σίσια ως ἐκ τούτου τ’ ἀποτελέσματα οἱ κάτοικοι προβλέπουσιν.

Οἱ κάτοικοι τῆς Λαπίθου μεγάλην αἰσθάνονται ἀγάπην καὶ σέβης πρὸς τὸν ἀξιέποινον Διοικητὴν Κυρηνείας Κον. Κένιον διὰ τὴν ἀπολύτρωσιν καὶ διάσωσιν ἀπὸ τῶν κατασρε πτικῶν ὄνυχων τῶν ἐνταχθεῖσαν Όθωμανῶν, τῆς ἀρπαγείσης χριστιανικῆς νεάνιδος ἦν οὗτοι προσεπάλιοι νὰ ἐκτονωκίσωσι. Μὴ ληγύει νοὶ δὲ νὰ πράξων αγήμερον ἀλλο τι πρὸς τὸν ἀποδείξωσιν οἱ ἐταῦθιστα Όθωμανοι τὴν λύσσαν ἦν ἀπὸ τῶν Χριστιανῶν τρέρχονται, προσπαθοῦσι διὰ τοιούτων μέσων νὰ ἀρπάξωσι τὰς παρθένους καὶ νὰ τὰξέκτουρκίσωσι, ὅργανα ἔχοντες Όθωμανά τινα γρατίδια ἀτινα προπελάζονται ταῖς ἡμετέροις παρθένοις, προσπαθοῦσι παντούσι τὰς γεννημάτων νὰ δελεῖσιν αὐτὰς.

Εἰς συνδρομητής οας.

ΕΝ ΒΛΕΜΜΑ ΠΑΣΧΟΝΤΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.

Γ’.

· Η ἐρωμένη.

(Συνέχεια: “Ιδε προηγούμενον Ἀριθμὸν.]

Δειλὸς καὶ τρέμων ἐκ τῆς συγκινήσεως ἐστρεψα πρὸς αὐτὴν τὸ βλέμμα μου δειλὸν.

· Ήτο νεᾶνις ἐξαισιας καλλονῆς,

θεὰ τῶν δικῶν ἦτο χαριτόβρυτος.

· Η καθινότης καὶ ἡ εἰλικρίνεια,

ἔδι προσωπεποιῶντο ὑπὸ τῶν γνωτῶν,

τῶν ἀθανάτων Ἀπελλοῦ καὶ Ραφαήλ,

εἰκόνα πιστοτέραν δὲν θὰ εὑρισκοῦν.

· Ήπι τοῦ ἀρματός της εἶδον τὴν Ἡώ,

τοῦ Ξερῆ εἶδον εἶτι ἀνθοστόλιστον,

καὶ ὄναδιουμενην ἐκ τοῦ κύματος

τὴν μάγισσαν τῆς καλλονῆς Θεότητα.

· Αλλὰ παλμοὺς τοσον σφοδροὺς οὐδέποτε

ἥσθιαθην στὴν νεανικὴν καρδίαν μου.

· Ολαι αἱ περὶ τῶν ἀνθρώπων τρέψεις μου

διελυθησαν ωσεὶ ὄνειρον κακὸν,

καὶ ἀλλοὺς θείους κόσμους ἀνεκάλυψα

ἐν τῷ γλυκεῖ ἐκείνῳ, θείῳ θλέμματι.

· Πληροῦς δὲ ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἔρωτος

στὸν νέον τοῦτον κόσμον ἀφίερωπα

εἰς πάντα, καὶ καρδίαν, καὶ ψυχήν, καὶ νοῦν,

καὶ ἐν αὐτῷ τὰ πάντα συνεκέντρωσα.

· Τὸ θείον θλέμμα τῆς ἀντικατέστησε

τὰ τοῦ φίλου ψευδῆ ἐναγγαλίσματα

τὸ μειδίαμά της, οὐράνιον, γλυκύ,

τὸ ἀδελφικά πλήν ψυχρὰ αἰσθήματα,

καὶ τὸ πάλλων δι’ ἐμὲ τῆθιστός της σφοδρῶς,

καὶ τὴν πατρικὴν μητρικὴν στοργὴν.

· Αλλ’ οἶμοι! ρόδοι θελκτικὸν ὁ ἔρως της,

πρωίσιν μόνον ως τὸ ρόδον ἔζησεν.

Εἰς τὴν τῶν ἀδημάντων λάχιψην καὶ χρυσοῦ,

εἰς τῆς πολυτελείας τὰς νεανικὰς

τρέλλας, ἀποχιτήσις, θωπείας, ἡδονᾶς,

νὰ ἀνθεῖῃ ἐστάθη, φεῦ! ἀδύνατον,

καὶ τ’ ἀνθος προτριβληθὲν εκτέπετε ξηρὰν

· Ο ἔρως τῆς ἐσθέτηθη ὡτεὶ σούννυται

ἀπτήρο διάφτων ἐν τῷ στερεώματι.

· Ονειρον ἦν γλυκὺ, τερπνὸν, μαγευτικὸν,

καὶ διελύθη ἐν μιᾷ μόνῃ νυκτὶ!

· Ο τάλας εἰς τὸ νέον τοῦτο κτύπημα

όλοτελῶς τὰς φρένας μου ἀπώλεσα.

· Εἰς σκότη ἐσθίσθην ἀποτρόπαια,

καὶ Ἐριννύας ἔβλεπον, ὅφεις παντοῦ.

· Ολόκληρος ὁ Ἀδης τὴν καρδίαν μου

νυχθυμερὸν ἀσπλάγχνως κατεππάρασσε

καὶ ἐξ αὐτῆς πᾶν κλιθημακ ἐσχρωπε

καὶ εἰς ἔρημον Σαχάραν τὴν μετέβαλεν.

· Οιμωγοὶ ἐκ τοῦ ττήθους μου ἔζηρχοντο,

καὶ ἀξαὶ ἐκ τοῦ ἀφριτημένου στόματος,

πρὸς τὰς τῶν πονηρῶν πνευμάτων ὄμοικι,

τῶν ἐκπεσόντων τὸ τε ἐκ τῶν οὐρανῶν,

σείσασαι τὸν Θρόνον καὶ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.

· Άλλοι μόνοι! τετέλεσται! τετέλεσιν!

(“Επετελε συνέχεια”)

Ἐν Δευκανίᾳ «Ν. Κ»

Λύσις τοῦ 30 αἰνίγματος

καὶνος—αἴνος—αἴνος

Λυτήρες—Οὐδεῖς.

Λύσις ἐρωτήσεως δ’.

Οἱ δύο πατέρες καὶ σι δύο οἰστροί ήσαν μόνον τρεῖς ἄνθρωποι πατήρ, υἱός καὶ ἔγγονος.

Λυτήρ ἐκ Λεμησοῦ μόνος δ Κ. Σοφοκλῆς Λοβαρίδης